

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

Ereptum telis toties hostilibus uxor
Et servus proprio cur necat ore domi?
Surdus ad uxoris mendacia quod fuit atque
Servorum, ore capi qui nequit, ore perit.

*Carmen Triumphale ad Prastantissimam Dominam
Elisabetham, Serenissimam Reginam Angliae.*

Straverat innimeris Hispanus navibus æquor
Regnis juncturus sceptra Britanna suis.
Tanti hujus rogitas quæ motus causa? superbos
impulit ambitio, vexit avaritia.
Quam benè te ambitio mersit vanissima, ventus
& tumidos tumidae vos superastis aquæ?
Quam benè totius raptore orbis avaros
Hausit inexhausti justa vorago maris?
At tu cui venti, cui totum militat æquor,
Regina, ô Mundi totius una decus!
Sic regnare DEO perge ambitione remota,
Prodiga sic opibus perge juvare pios.
Ut Te Angli longum, longum Anglis ipsa fruaris,
Quam dilecta bonis, tam metuenda malis.

Theodorus Beza Vezelius.

LXXX.

Laurentio Tuppio.

A udio, hora prima fore capitulum, proinde rōgo, Vir Clarissime, ut
hacemadmodum heri inter nos convenit, ipse etiam adesse ne graveris:
habebimus adversarios, ut intelligo, illos maximè, qui nihil nisi leges
& statuta collegii crepant: ipsi legum observantissimi, (si Diis placet.)
His explicanda est æquitas & horum temporum necessitas, quæ est instar

XXXIX 3

legis. Sed hæc prudentiæ tuæ & fidei in me committo, meque totum tibi
tuisque vicissim dico. &c.

Philippus Glaserus.

LXXXI.

Eidem.

Hæc scribentem, accinctum itineri in thermopylas ferinas, in das Bild
bad/ nihil præter aurigam morabatur, quod Excell. T. significandum
eo duxi, ut si res tuæ paterentur, & valetudo postularet, eodem & ipse te
me adhuc præsente conferres. Quod si aquæ limpidissimæ tam saluta-
res utrius nostrum fuerint, quam optatus mihi tuus congressus est futurus:
non dubitabis fore, ut & nummos & tempus quam optime collocemus.
Augustæ, 1573. 20. Febr.

Hieron. Wolfius.

LXXXII.

Eidem.

S• Pridie quam tuæ mihi redderentur, Vir clariss. Domine & amice colen-
de, Lucas noster jam in Italiam profectus mihi & occupationes tuas tam
scholasticas quam forenses & delestantes hortenses exposuerat. Quare
posthac non ero tibi, nisi necesse fuerit, molestus: æquissimoque feram animo
te illud καλων αγαπεῖν usurpare, qui cum Prisciano relicto ad Justinianum se
contulisset, nullis familiarum literis rescribebat, quod diceret, pari labore
se interim aureum nummum lucrari posse. Tu ergo tam magnificum no-
men imitatus πολὺς γειάδας χρυσὸν δακτύλη Diis hominibusque plaudentibus
cumulato: quoque firmiore valetudine & vita diuturniore fruaris, in hor-
tis tuis suaviter, cum licet, requiescito. Quam invenio ita tibi invideo,
ut me suavissima consuetudine tua carere doleam. Sed & hæc & alia gra-
viora mihi sunt & aequo & magno ferenda animo, οὐ μὲν εὔτε πειθαρέσ-
τες τοιούτοις φαινόμενα. De Mathematico, quæ scribis, grata sunt. Sed
is, quem designasti, non erit nostri palati: & speramus, nos alium habi-
turos, ad omnia paratiorem. Τὰς Διατρίπτους τὴν ἀρχήντες Διὶ ιατρίπτῳ, μη-

νητοῖς